

Література

1. Самуэльсон П. Экономика: В 2 т.: Пер. с англ. / ВНИИСИ и МГП «Пегас». — М.: Алгон, 1992. — Т. 1. — 380 с. — Т. 2. — 390 с.
2. Севастьянов А. А. Формирование информационной инфраструктуры рынка ценных бумаг: Мировой опыт и российская практика: дис. к. э. н.: 08.00.14. — М., 2003. — С. 20—21.
3. Основи економічної теорії: навч. посібник / В. Б. Алексеев, О. І. Андрусь, М. В. Вербицька та ін.; за заг. ред. П. В. Круша, В. І. Депутат, С. О. Тульчинської, 2008. — С. 160—161.
4. Koos van der Bruggen Critical infrastructures and responsibility: A conceptual exploration // Safety Science, № 46, 2008, pp. 1137—1148
5. Bruno Amable, Jean-Bernard Chatelain. Can financial infrastructures foster economic development? // Journal of Development Economics, Vol. 64, 2001. pp. 481—498.

УДК 351.72:336.531

М. О. Змієнко

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ СУЧАСНОГО ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах необхідності структурної перебудови економіки України, особливо важливе місце займає проблема залучення інвестиційних ресурсів. Саме інвестиції дають змогу забезпечити процеси розвитку, без яких не можливе становлення раціональної та економічно вигідної системи національно господарства. Впровадження досягнень науково-технічного прогресу, розробка інноваційних напрямів, що сприяють підвищенню загальної конкурентоспроможності економічної системи країн, можуть реалізовуватися саме за допомогою використання інвестицій.

Інвестиційна діяльність, як елемент загальної системи господарських відносин, потребує регулювання з боку ринку та держави. Державне регулювання здійснюється через систему заходів, спрямованих на створення загальних систематизованих механізмів діяльності суб'єктів господарювання на всіх рівнях.

Аналіз існуючої нормативно-правової бази, основних законодавчих документів [1—3], що регулює інвестиційну діяльність,

необхідно виділити ті фактори, що сприяють підвищенню конкурентоспроможності національної економіки, а також ті аспекти діяльності, що створюють перешкоди, для ефективної реалізації інвестиційної діяльності. Серед переваг чинної законодавчої бази можна виділити наступне:

- визначення механізму регулювання взаємовідносин між учасниками інвестиційних процесів;
- відмова від визначення максимально допустимого обсягу іноземного інвестування;
- створення пільгового інвестиційного режиму для іноземних інвестиційних процесів, що провадяться в стратегічно важливих для України секторах економіки;
- інші.

До основних недоліків чинної законодавчої бази потрібно віднести:

- складність процесу отримання дозвільної документації, що викликано надмірним ступенем бюрократизму та корупції;
- неврегульованість питання власності на земельні ресурси; протиріччя деяких положень різних законодавчих документів;
- нестабільність, на даному етапі економічної діяльності, банківської сфери;
- постійні зміни ставок ввізного мита та відсутність раціонального обґрунтування даних змін;
- непостійність нормативно-правової бази, що викликана політичною нестабільністю;
- недостатня законодавча визначеність, щодо гарантування захисту інвестицій.

Потрібно також зазначити, що регулювання інвестиційної діяльності має проводитися не тільки на рівні держави, а й на рівнях регіональному та окремих суб'єктів господарювання. Адже дотримання норм та стандартів інвестування на одному рівні не може існувати без послідовного його дотримання на двох інших. Так, лише прийняття рішень на державному рівні, без його подальшого використання на регіональному рівні, можна розцінювати як майже безперспективну діяльність, адже процеси інвестування мають охоплювати весь ланцюг економічно-правової діяльності.

Отже, сфера державного регулювання інвестиційної діяльності потребує подальшого реформування, а законодавча база має постійно удосконалюватися, з метою підвищення ефективності її функціонування та створення сприятливих умов для суб'єктів підприємницької діяльності.

Література

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 № 1560-ХІІ, редакція від 01.01.2008 на підставі змін до Закону № 1026-16.
2. Закон України «Про іноземні інвестиції» від 13.03.1992 № 2198-ХІІ, редакція від 01.01.2008 на підставі змін до Закону № 1026-16.
3. Програма розвитку інвестиційної діяльності на 2002—2010 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2001 р. №1801.

УДК 338

С. А. Квасов

ЗЕМЕЛЬНІ АФЕРИ В УКРАЇНІ ПІД ЧАС ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

Нині питання реалізації права власності на землю в Україні стоїть дуже гостро. Недоліки та протиріччя в земельному законодавстві є причиною великої кількості афер та спекуляцій на ринку землі.

Проблеми з купівлею землі виникають як у фізичних, так і в юридичних осіб. Одним із основних факторів на сьогодні, що став перепорою для вільної купівлі є мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення.

Але не зважаючи навіть на мораторій, у результаті афер та корупційних зв'язків земля швидко міняє господарів по всій країні: паї переходять від селян до перекупників і крупних власників, що сконцентрували в своїх руках величезні території.

На сьогоднішній день існує багато схем, що дозволяють оминати мораторій. Зупинимось на деяких з них.

Одним із методів, що дозволяє визнати ділянку непридатною для сільськогосподарського використання, а тим самим зробити її об'єктом купівлі-продажу, є зняття родючого шару ґрунту. Зняття родючого шару часто пов'язане не з економічними потребами власника, а із законодавчим незручностями. Більшість земель в Україні — родючі. І перш ніж почати на них будівництво, верхній шар необхідно зняти і направити на рекультивацию неродючих ґрунтів. І тому найчастіше родючий